

İki yanlış bir doğru etmez

DİLİMİZE yerleşen ve günlük hayatımızda sık sık kullandığımız bir ifade var, “Sudan ucuz.” Bu sözü genellikle bir şeyin değersiz olduğunu veya kolay ulaşılabilir olduğunu ifade etmek için kullanırız. Diğer bir söz ise yine değersizliği ve ruhsuzluğu ifade etmek için kullandığımız “Odun gibi, kütük” kavramıdır.

Dünya nüfusunun üçte biri yeterli ve sağlıklı su kaynaklarına sahip değildir. Kullanılabilir suyun dengeli dağıtıldığını da iddia etmek mümkün değildir. Her geçen yıl su sarfiyatının artması sebebiyle, mesele daha da büyümektedir. Nitekim dünyada 1940 yılında su tüketimi 1000 km³ iken, 1960 yılında 2000 km³'e, 1990 yılında 4130 km³'e, 2000'li yılların başında da yaklaşık 5000 km³'e ulaşmıştır. Diğer bir milletlerarası araştırma kuruluşu raporunda da; “2025 yılına kadar, dünyanın üçte birinin su kıtlığından etkileneceği; 20 yıldan az bir sürede Afrika'da yeterli ve temiz su bulamayan insan sayısının 600 milyona ulaşabileceği” belirtilmektedir.

Bütün bu veriler (insan ve bütün canlıların) suyun tahmin edilen kadar ucuz ve kolay ulaşılan bir madde olmadığını ortaya koymaktadır. **Suyun geleceği, insanlığın geleceğidir.** Sürdürülebilir çevre politikaları ve yeni teknolojiler öncelikli olmalıdır. Temiz ve sağlıklı su imkanları sağlanmadan Bin Yıl Hedefleri'ne ulaşamaz.

SUYUN VE AĞACIN DEĞERİ

Vatandaşına sağlıklı su temin etmek, sosyal devletin asli unsurudur. Çevre ve Orman Bakanlığı olarak biz bu şuurla 81 ilimizin 72 milyon vatandaşımızın ihtiyacı olan suyu temin etmek için bütün plan ve programlarımızı yaptık. Vatandaşlarımızdan isteğimiz büyük zorluklar ile evlerine ulaştırılan bu suyu israf etmeden kullanmalarıdır.

Ormanlar için en büyük tehlike şüphesiz ki yangınlardır. Orman yangınları sebebiyle dünyada her yıl

Prof. Dr.
Veysel EROĞLU
Çevre ve Orman
Bakanı

ortalama 4 milyon hektar, Akdeniz ülkelerinde 500 bin hektar ve ülkemizde de 10 bin hektar orman alanı zarar görmektedir.

Hayatın vazgeçilmezi olan suyun ve ağacın değerini aşağıdaki iki söz en anlamlı bir şekilde ifade ediyor.

Sınır tanımaz tüketim anlayışını Kızılderili şu sözler ile vermeye çalışmış, “En son balığı tuttuğunda, en son

ağacı kestiğinde, en son zehirli suyu içtiğinde, paranın yenilip içilemeyeceğini anlayacaksın!”

Yine Mevlana'nın konuyu çok güzel izah eden bir kıssası vardır: “Adamın biri evine ‘Ya evim! Ne olur yıkılacağın zaman bana haber ver’ diye sürekli yalvarır. Bir gün gelir adamın evi yıkılır, yerle bir olur. Adam üzgün ve perişan bir biçimde ‘Ya evim! Ben sana, yıkılacağın zaman bana haber ver demedim mi’ diyerek evine karşı duyduğu sitemini dile getirir. Buna karşılık ev, ‘Ey sahip! Ben sana kaç kere

yıkılacağımı haber verdimse de, sen her seferinde beni susturdun. Ne zaman bir çatlağım olsa sıvayıp geçtin. Ben sana o çatlaklarla binlerce kez haber verdim de sen anlamak istemedin’ diye cevap verir.”

Evet, tabiat da, her gün defalarca can çekişmekte olduğunu bize çeşitli yollarla anlatmaya çalışıyor ama biz gerekli tedbirleri alma noktasında hassasiyet göstermiyoruz. Ancak bir gün, ani bir şekilde yıkılırsa, altında bütün insanlık kalacak, bunu hepimiz biliyoruz. Netice olarak **çok geç olmadan gezegenimize sahip çıkmalıyız.**

Gelecek nesillere iyi kaynakları tükenmemiş bir dünya bırakmak için; suyu, havayı ve yeşili korumak için, toplumun bütün unsurlarının mesuliyeti müdrük olarak hareket etmesi gerekir. Su tasarrufuna, ormanların korunmasına ayrıca önem vermeliyiz. Tüketip kirllettikten sonra temizlemenin ne kadar maliyetli olduğunu biliyoruz. Bizim gayemiz israf etmeden, kirlletmeden koruma-kullanma dengesini sağlamaktır.